



## ERIC DEBITANTSKIM ALBUMOM OSVOJIO TOP LISTU PRODAJE

Svestranom mladom glazbeniku Ericu kojeg je šira javnost upoznala na Dori, pripalo je veliko priznanje – njegov debitantski album »I Am Eric« našao se na prvom mjestu liste najprodavanijih albuma u Hrvatskoj! Talentirani 20-godišnji vokalist,

kantautor, multiinstrumentalist i producent time nastavlja nizati znatna postignuća, koja iznova pokazuju kako je riječ o jednom od najperspektivnijih novih imena na hrvatskoj glazbenoj sceni. Osvajanje Top liste prodaje za mladog je glazbenika iz ma-

log mjesta Rasinja kraj Koprivnice iznimna čast, ali i nagrada za vrijeme uloženo u kreiranje debitantskog izdanja, na kojem je počeo raditi prije nekoliko godina. Na albumu se našlo jedanaest pjesama, a Ericov je autorski potpis na svakoj od njih. (I. Ko.)



**MRAVE BROJIM** Prvi nosač zvuka »Zemlja Kamenog Bizona«

# »Dručkiji« album koji će ostaviti trag

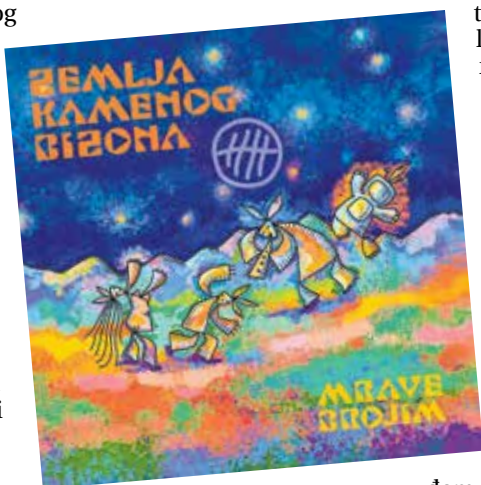
Marinko KRMPOTIĆ

I onako jaka riječka rock scena odnedavno je bogatija za jedan novi bend, Mrave brojim, koji već privlači pažnju ljubitelja rock glazbe, ponajprije stoga što kroz svoj debitantski istup nudi nesvakidašnju, zanimljivu i kvalitetnu glazbu baziranu na uspješnom kombiniranju različitih glazbenih okvira utemeljenih najčešće na postavkama alter, indie i psihodeličnog rocka. Usto »mravi« su pažnju privukli i dobro osmišljenim medijskim istupom tijekom kojeg je teško bilo ne uočiti njihova »narančasta iskakanja« u novinama i na TV-u, sjajne videospotove te svakako i potez s darivanjem teglice zemlje čiji je dio bio i kod za skidanje glazbe s njihova debitantskog albuma »Zemlja Kamenog Bizona«. Kad se svemu tomu doda i podatak da se na svojim mrežnim stranicama predstavljaju kao »stanje duha«, odnosno Pokret za očuvanje digniteta popularne glazbene i ine kulture, onda je jasno da je riječ o nimalo svakodnevnom istupu i pristupu glazbi koji potpisuju članovi banda, a to su Gospodo Pitomi, Zoki Oktava, Sunce Mamino i Gospodin Morski.

### Svoji i neponovljivi

Ako su vam se dopali ti njihovi otkvačeni istupi i pomalo montipajtonovski pristup stvarnosti, onda nema razloga da vam se ne dopadne i njihova glazba u kojoj je moguće naći neke poveznice s, primjerice, klasicima kao što su Pink Floyd ili King Crimson, velikanima poput grupe Radiohead, kao i domaćim autoritetima poput Haustora ili Leta 3. A opet – daleko su »mravi« drugačiji od njih. Bolje rečeno, »mravi« su baš

**Album nudi nesvakidašnju, zanimljivu i kvalitetnu glazbu baziranu na uspješnom kombiniranju različitih glazbenih okvira utemeljenih najčešće na postavkama alter, indie i psihodeličnog rocka**



svoji, pomalo neponovljivi te svakako dovoljno zanimljivi da privuku pažnju te svojim debiistupom obogate povijest Ri Rocka. Već je uvod u album intrigantan. Minijatura »Najava programa« uokvirena je elektro i zvučnim efektima kroz koje se probija glas koji opominje slušatelja kako program koji slijedi nije primjeren ni za koga (mlade, starije, bolesne i nemoćne...), a ispod tog upozorenja čujemo klasično crkveno zazivanje

riječima »Pridite bliže«, pa je već nakon tih prvih šezdesetak sekundi jasno da nećemo slušati uobičajen rock ili pop album. Potvrđuje to i sljedeća pjesma »Stanica«, u kojoj je osjećaj tjeskobe, izgubljenosti i neugode (»Ne znam koji je danas dan i ne znam kada sam ostao sam... busna se stanica topi na plus 32... piše da sam tamo gdje me nema...«) nadograđuje olujom čvrstog psihodeličnog indie rocka koji odgovara košmaru osjećaja i negativnosti emocija.

### Asocijativni stihovi

Takav pristup u kojem će tekst često biti stvoren asocijativnim pristupom pisanju stihova ponavlja se potom i u nizu drugih pjesama, a glazba ga slijedi tako što se kroz nju uspješno (i vrlo energično) iskazuju najčešće negativne emocije i raspoloženja. Tako u »Anemičnoj Betty« i temi »Gospodin E.« psihodelični glazbeni okviri odgovaraju motivima ludila i nasilja koji se naziru kroz na trenutke i fantazmagorične i halucinativne stihove, a s pravom već jako dobro prihvaćena »Alkohol« kroz dobre orisane elemente pakla ovisnosti (»Gospodine alkohol, pustite me, molim vas, da iza-

dem načas bar iz male crne kutije«) nudi vrlo slušljiv i melodiozan te za koncerte idealan gitaristički pristup, ali i duhovitu ravnogorsku kajkavsku recitaciju koja pjesmi osigurava onu, za ovaj band tako nužnu, dozu »mravlje« otkvačenosti. Ta se »drugačijost« osjeti i u pozornosti vriednoj »Moje pleme«, koja je poziv drugačijima i ugroženima od onih običnih da »izađu iz rezervata« i ujedine se u Zemlji Kamenog Bizona. S glazbene je strane u pjesmi

koja nosi naziv albuma uočljiva iznova psihodelija, ali i eksperimentalni te art rock, a te pristupe potvrđuje i pojašnjenje članova kako je ovo »pjesma o ljudima koji su u sučevoj nadoknadi ugasilu perilicu na programu »ispiranje mozga«!

### Nonsens za kraj

»Bosonogi« nam opet donosi košmarne stihove o lutanjima i zaboravu natopljene raznim supstancama, a »Tijelo« kroz uočljivije korištenje elektronikom donosi višu količinu kaotičnosti no što je to slučaj u drugim pjesmama. Tekst »Električne tišine« djeluje kao da ga je pisao Syd Barrett u kliničkoj fazi svoje bolesti (»Na uši sam objesio meduze, odjahao do samog ruba polja, postavio na stotine antena da oslušujem...«), ali je i uz te stihove prisjele iz podsvijesti i snoviđenja jasno da je tematski ovaj koloplet stihova okrenut temama izdvojenosti, osamljenosti i želje za suprotstavljanjem, kao što u pjesmi »Meksikanka« slušamo priču o čovjeku koji je u dućanu kod visoke crne Meksikanke kupio mokasine za tihe hodače i s njima želi doći do slobode. No možda je najtipičnija pjesma tog albuma, ujedno i cijelog benda, sjajna »Dručkije«, koja već i naslovom ukazuje kako je kolektiv Mrave brojim ne drukčiji, već – dručkiji! »Kad omotam oko uha ruke, ja otputujem na jedno ludo mjesto, lijepo mjesto, dobro mjesto, neko mjesto dručkije, dručkije...«, pjevaju »mravi« poigravajući se religioznim napjevima tipičnim za crkvu te orijentalnim rock okvirima kakve su voljeli Zeppelini, ponekad i Beatlesi. Taj svoj »dručkiji« pristup »mravi« zaključuju završnom »Mravobroj«, u kojoj slušamo nabranje brojeva tombole ili Bog te pita čega, što je ustvari sasvim lijepo nonsens odbojavanje za kraj neobičnog albuma koji neće biti hit, ali će itekako ostaviti trag.

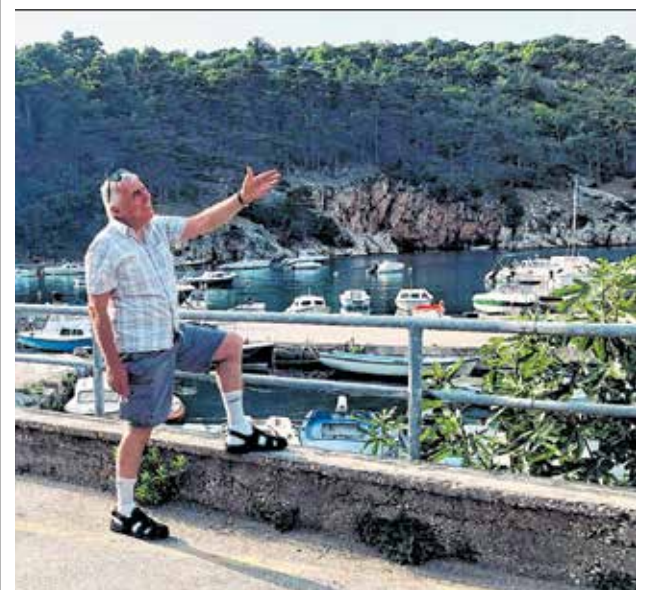
### »Čarape ispod sandala«

## KANTAUTOR ZORAN PREDIN NA UDARU MODNIH KRITIČARA

**RIJEKA** »Visoke temperature i sredina srpnja privukli su na našu obalu ne samo turiste već i brojne glazbenike. Tko i gdje ljetuje, s gdje su im koncerti – sve su to pitanja na koja glazbenici tradicionalno odgovaraju predstavnicima sedme sile. Pretraživanjem društvenih mreža i u potrazi za nekom ljetnom senzacijom, naišli smo i na sliku Zorana Predina koji se nakon prošlotjednog nastupa u Rijeci odmarao na Krku, a njegov čudan modni odabir nas je ostavio u čudu. Ispod fotografije je još čudnije objašnjenje. Nepoznati autor fotografije navodi: »U Vrbniku na Krku u potrazi za originalnom žlahutinom. Pitanje: Je li moguće da je Zoran stavio čarape ispod sandala ili je to fotomontaža? Nazvali smo Zorana, koji je sve kategorički

zanijekao. Kaže, da se dobro vidi, da su sandale barem pet brojeva prevelike i da je sve providna fotomontaža.«

Još bismo mu i povjerovali da se baš tako – »Čarape ispod sandala« – ne zove njegov drugi službeni singl i spot kojim najavljuje hrvatsko vinilno izdanje »Gastarbajter trubadur«. Ova ljetna pjesma jedinstvena je u autorskom opusu kantautora koji se suočava s najnovijim modnim trendovima. Informacija iz svijeta visoke muške mode – da je ovog ljeta moderno stavljati čarape ispod sandala – gadno se sukobila s njegovom sadašnjom osobnom estetikom pa je osjetio jaku potrebu da kroz pjesmu javno objasni svoj stav. Šeta li zaista Predin po Krku u čarapama ispod sandala ili će vlasnik sandala priznati fotomontažu kako bi nasmijao javnost, ostaje nepoznanica. (I. Ko.)



Zoran Predin u Vrbniku

### Optimistična pjesma »Za ovaj svijet«

## OBJAVLJEN AUTORSKI PRVIJENAC VJEKOSLAVA KLJUČARIĆA

**RIJEKA** »Krčki glazbenik Vjekoslav Ključarić-Vjeko, jedan od najupečatljivijih mladih vokala domaće scene, predstavlja novi singl »Za ovaj svijet«. Ova vedra, ležerna i optimistična pjesma za Vjeko je posebna i po tome što se na njoj prvi put okušao i kao autor.

Pjesma je nastala sasvim spontano. Bili smo na Krku u našoj sviraonici i u sitne noćne sate mi je refren samo »došao«. Ovo je prvi put da sudjelujem i autorski i to me posebno veseli. Miro Lesić i Bruno Kovačić su objeručke prihvatili refren i na njemu smo nastavili graditi pjesmu, rekao je.

Osim što autorski potpisuje pjesmu, Vjeko se može pohvaliti i svojim redateljskim prvijencom.

Ovi lockdownovi su me aktivirali da pronađem još jednu zanimaciju. a to je snimanje spotova. U tome mi također puno pomaže i Eni Jurišić. Prateći spot je baš zanimljiv i drugačiji te sadrži posebnu poruku koju nosi pjesma, na način na koji sam ju ja htio dočarati ljudima, otkrio je.

Nakon pjesme »Za ovaj svijet« Vjeko se s optimizmom okreće sve brojnijim live nastupima, a njegove obožavatelje obradovat će i informacija da je njegov prvi album sve bliže. Pjesma »Za ovaj svijet« dostupna je na svim digitalnim platformama. (I. Ko.)



Vjeko Ključarić